

Az ismeretlen város

Írja Kristóf Károly

Óbudai csodaevő

Amióta megindult Óbudára a 6. számú autóbuszjárat, valahogy közelebb került a pesi emberhez ez a távoli vidék. Nyilván a 6-os buszon érkezett a város kelles közepebe az a hír, hogy Óbudán minden héten felbukkan a csodaevő, aki egy ülésben megeszik két nagy sonkát s csak fél személyt fogyaszt hozzá.

Kopott vendégkönyv

Mókus volt egykor a Berényi-család címerében, e től kapta nevét a Mókus-utca, ahol megint él és virul a Bródy-kávéház. Kedves zenekar játszik (a zongorista a nappal közhivatalnok) s régimódi, mosolygós emberek ülnek a kerti asztalok mellett. A kávéházat 1881-ben alapította Bródy István, a mai tulajdonos dédnagyapja, 1869-ben B. Adolf vette át, 1907-ben B. Ignác. Most Bródy Gyula a főnök, Bródy Andorral. Persze nagyon megtépte a családot a nyilas téboly. Tizennégy tagja tűnt el nyomtalanul a határárokban. A kávéház először a Rondellában volt, majd a Szentlélek-téren s mikor ezt is lebontották, a Mókus-utcaiba költözött. Óbudán a Bródy-kávésé volt a régi Bródy-színház, ahol a Szulamit-ot adták. (Nem a Kisfaludy Színház!) A nyilasok mindent elvitték, csak a vendégkönyv maradt meg. Lapozgatók benne. Elsárgult oldalak, halvány írások. Krúdy Gyula, Kosztolányi Dezso, Hegedüs Gyula, Rott Sándor, Huszár Puli (ezt írta: »Nem nekem való hely, híz-lal«), Molnár Ferenc, Király Ernő, Piller György, a losangelesi kard-hajnok, s ha már az olimpiánál tartok: Komjádi Béla, aki ezt írta:

— Ilyen meleg halkocsónyal életemben nem ettem. Pardon, most tudtam meg, hogy halászlé volt...

Érdeklődően a csodaevőről, nem tudnak róla.

— Helyette elmondhatok egy ismeretlen Krúdy-örténetet — ajánlja Bródy Gyula s rákezdi:

— Egyszer odakért az asztalhoz Krúdy: »Az mondják, maguknál szombaton verekedés van, én sose láttam semmit«. Azt feleltem, látogasson el megint, talán akad valami. Megígérte, hogy a legközelebbi szombaton eljön. Felkészültem rá. Megbeszéltem az egyik pincérrel, hogy utcai ruhájában

jöjjön be és teljese részegnek magát. Amikor Krúdy feltűnt a bejártnál, a pincér kiszökött a konyhába s kislváratva visszalért, mint »vendég«. Hangosan ordítozott és verte az asztalt. Kapucineri kért. Aztán leült Krúdy asztalához és folytatta a kiabálást. Kis emberke volt. Odamentem hozzá, rendre intetem, mire lesöpörte a poharakat. Felkaptam a gallérijánál és kipenderítettem az u. cára. Krúdy lassú mozdulattal odaindult s ezt mondta: »Maga nem kávé, maga mézszáros!«

Pamucsi, a kucséber

Babás-kosarával felbukkan az óbudai kocsmák jellegzetes bácsija, a kucséber.

— Páros, vagy páratlan... Pamucsi Ferenc a neve, felszabad óta kucséber, most 72 éves. Háromszor nősült. Egy amerikai lap féldoldales cikket írt róla. Miért írták róla a cikket? Cso-magot kapott Amerikából. Ezt a tényt írta meg az amerikai újságíró. Egy asszony küldte a csomagot, aki 1944-ben gyermekével a nyilasok elől menekült a Gödöllői-úton. A 136. számú házba bekopogtatott vizért. Pamucsi bácsi háza volt. (A kucséberség-kereste meg a kis családi házikót, egy bomba összerombolta.) A kucséber ajtót nyitott.

— Maguk üldözöttek? — kérdezte.

— Igen... Nem akarunk, csak egy pohár vizet..

— Bejöhettek! Ott bujtatta őket a felszabadulásig a pincében.

„Igen, itt evett...”

Két-tárom kocsmát is bejárak, tudnak-e a csodaevőről? Végre Kéhliné kocsmájában nyomraakadtok. (Csupa író, újságíró és színész a vendége.)

— Igen... Vasárnap itt volt a csodaevő... Kétszáz kilós ember... egész este evett... Nem tudjuk a nevét...

Egyik kollégám közbeszól: — Ugyan... A Csöpi volt... A mulatóhely portása...

*

A 6-os buszon visszafelé vidám az élet. (Ezentúl minden este így lesz az utolsó buszokon, hiszen Óbudáról hazatérnek a kiskocsmák vendégei.)

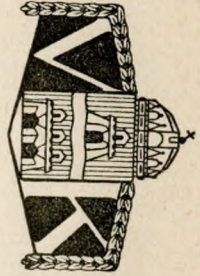
A kalauz: Parancsoljanak...

Egy pirosposztás utas: Még egy kisfrücsöt kérek!...

Megkeresem munkahelyén a kövér »Csodaevő« portást. Tagad:

— Én? Ott voltam, de mindössze két libacombot ettem! Egy barátom kínált meg. Talán sok!

Hát ez az óbudai csodaevő története.

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Kristóf Károly

Cím:

Óbudai csodaevő

Forrás:

Világ

1948 aug. 14.

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. fiz.)

(Oldal)

Shemely

Helyszám

Oszályozás

C40.24

"1948"